

JOZUA DOUGLAS

HET PIRANHA COMPLOT

TEKENINGEN VAN ELLY HEES

COSTA
BANANA

JOZUA DOUGLAS

HET PIRANHA- COMPLIT

TEKENINGEN VAN ELLY HEES

UITGEVERIJ
De Fontein

JEUGD

HOOFDSTUK 0

DE FAMILIE ROMERO

Op het moment dat Max Romero werd gearresteerd, was hij bijna vijftien jaar president van Costa Kanaria. Al die tijd was hij de belangrijkste man van het land. Hij was de grote baas. De geniale president. De briljante leider van het volk.

Iedereen deed wat hij zei.

Er deden bijzondere verhalen de ronde over de

MAX
ROMERO

macht van Max Romero. Je kunt daarover lezen in *Het Grote Geniale Genie*, het boek dat hij over zichzelf had geschreven.

Er stonden ongelooflijke dingen in:

- **Max zou katten kunnen laten blaffen.**
- **Hij kon muggen laten stoppen met zoemen.**
- **Vogels zongen gehoorzaam een ander liedje als hij dat wilde.**
- **Hij kon vulkanen laten uitbarsten door met zijn vingers te knippen. Of de wolken naar huis sturen met een simpel gebaar.**
- **En zelfs de Kerstman, de paashaas en de tandenfee luisterden naar hem.**

Max Romero had drie broertjes, Rudi, Bruno en Oscar, die hij graag plaagde.

Een paar voorbeelden:

- **Zijn broertjes moesten hem altijd Geweldige, Fantastische, Superslimme, Megasterke en Gigagrote Broer noemen.**
- **Max had een aantal ziektes naar hen vernoemd. Hij had hiervoor zelfs het woordenboek laten aanpassen. Rodehond werd Rode Rudi, voetwratten werden Brunowratten en kontwormpjes heetten voortaan kont-Oscartjes.**

- Max stond met zijn gezicht op munten, bankbiljetten en postzegels. Zijn broertjes mochten alleen op de billendoekjes.
- En Max had zijn huisdieren benoemd tot supergeneraal. Daardoor hadden ze een hogere rang dan zijn broers. Rudi, Bruno en Oscar moesten dus altijd salueren als ze de dieren tegenkwamen.

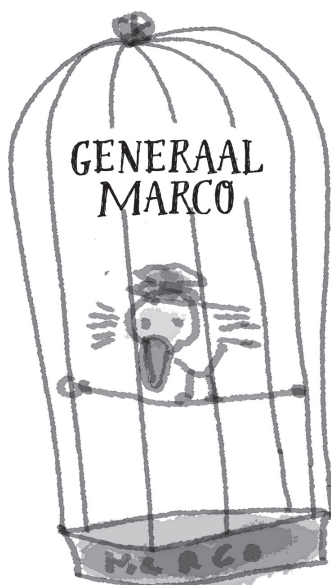

Hier zie je de huisdieren van de president:

Generaal Sanchez – Het hondje van de president was supergeneraal van de landmacht. Hij droeg een uniformpje met vijf sterren op zijn kleine hondenschoudertjes. Hij was na de president de belangrijkste van het land.

Generaal Marco – De kanarie van Max was supergeneraal van de luchtmacht. Hij zat in een kooitje naast het bureau van de president. Als generaal Marco begon te fluiten, moest iedereen stil zijn.

Admiraal Rodriguez da Silva – De goudvis van Max was superadmiraal van de marine. Hij had de leiding over alle oorlogsschepen van Costa Kanaria. Als admiraal Rodriguez da Silva diep nadacht, zwom hij meestal rondjes in zijn kom. Niemand mocht hem dan storen.

De broers van Max moesten alles doen wat de huisdieren wilden. Hier zie je de broers van Max Romero:

Rudi Romero – Rudi was generaal van de landmacht. Hij was een lange, magere man. Hij had een hoog en breed voorhoofd en zijn groene ogen lagen diep in zijn gezicht, waardoor hij altijd boos keek. Je kon Rudi vrij makkelijk herkennen. Hij had een houten been en een scheve neus, en op zijn schouder zat altijd een tamme kraai, die majoor Crassus heette.

RUDI ROMERO
GENERAAL VAN DE LANDMAGT

BRUNO ROMERO
GENERAAL VAN DE LUCHTMAGT

Bruno Romero – Bruno was generaal van de luchtmacht. Hij was een knappe, gespierde man. Hij had een luchtige kuif en een perfect gepunte krulsnor. Bruno droeg altijd een zonnebril en was dol op parfum. Hij gebruikte er zoveel van dat je hem meestal eerst rook voordat je hem zag.

Oscar Romero – Oscar was admiraal van de marine. Alles aan hem was rond. Hij had een koddig hoofd, een bultige neus en een buik als een skippybal. Oscar was een groot fan van Napoleon en daarom droeg hij altijd een ouderwetse steek in plaats van een gewone legerpet. Hij gebruikte graag Franse woordjes en lachte hard om zijn eigen grappen.

Max Romero had ook nog een zusje: Aletta. Ze was de jongste van de familie en niemand had haar ooit echt serieus genomen.

OSCAR ROMERO
ADMIRAAL VAN DE MARINE

ALETTA ROMERO
?

Aletta had graag iets belangrijks willen zijn, zoals haar broers. Minister, generaal of baas van de Super Geheime Dienst. Maar dat had Max nooit een goed idee gevonden. Belangrijke taken waren voor mannen. Aletta mocht zijn zoon Angelino lesgeven, dat was al belangrijk genoeg.

Max' broertjes en zusje hadden altijd keurig gedaan wat hun grote broer wilde. Dat moest ook wel. Max was een strenge president en zijn spionnen waren overal en wisten alles van iedereen.

Maar op een dag gebeurde er iets wat geen van hen ooit had verwacht: Max Romero ging naar de Paradijseilanden en kwam niet meer terug.

HOOFDSTUK 1

RUZIE

Toen Max Romero werd gearresteerd, was Rudi de eerste die het hoorde. Hij liep vlug naar het kantoor van zijn grote broer en ging op de plek

MAJOOR CRASSUS

van de president zitten. Zijn kraai, majoor Crassus, zat rustig op zijn schouder.

Rudi bleef een tijdje zitten en dacht na over het nieuws dat hij had gehoord.

Max was gearresteerd. Benito Blanco had hem gevangengezet. Zou hij de Paradijseilanden aanvallen om hem te bevrijden? Nee, Max was altijd een verschrikkelijke broer geweest. Het was goed dat hij weg was.

Maar wie moest hem opvolgen?

Eigenlijk wist Rudi het wel. Hij en niemand anders moest de nieuwe president worden. Hij was tenslotte de een-na-oudste. Maar wat zouden Bruno, Oscar en Aletta daarvan vinden?

Rudi ging achteroverzitten en pakte de telefoon. Hij toetste een nummer in en zei: 'Laat Bruno, Oscar en Aletta naar het kantoor van de president komen. Ik heb belangrijk nieuws.'

Bruno kwam als eerste binnen. Hij droeg een

zonnebril met ronde glazen en om hem heen hing een walm van parfum. ‘Waarom zit jij op de stoel van Max?’ riep hij.

Rudi deed net of hij de vraag niet had gehoord. ‘Ik heb belangrijk nieuws,’ zei hij.

‘O ja?’ vroeg Bruno.

Op dat moment kwamen Oscar en Aletta binnen.

‘Waarom zit jij op de stoel van Max?’ vroegen ze allebei tegelijk.

‘Ik heb belangrijk nieuws,’ zei Rudi voor de tweede keer. Hij legde zijn houten been op het bureau en ging verder: ‘Onze geliefde broer Max is gearresteerd.’

Bruno’s gezicht klaarde op. ‘Echt waar? Zijn we eindelijk van die pipo verlost?’

‘Hij probeerde Pablo Fernando te vermoorden,’ zei Rudi.

‘Oh la la,’ riep Oscar. Hij had zijn hand in zijn vest gestoken, zoals zijn grote held Napoleon dat ook altijd deed.

Het was even stil in het kantoor. Rudi kriebelde met de nagel van zijn pink langs de strakke scheiding in zijn haar, dat als twee zwarte plakken over zijn schedel lag.

‘Ik stel voor dat ik de nieuwe president word,’ zei hij. ‘Ik ben tenslotte de oudste.’

‘Waar slaat dat nou op?’ riep Bruno. ‘Ik was zijn lievelingsbroer!’

‘Dat is niet waar,’ snauwde Rudi. ‘Max noemde jou een ingeblikte flipkip.’

‘Dat verzin je!’

‘Het is echt waar. Ik kan het weten. Max was tenslotte mijn beste vriend. Vlak voor hij wegging zei hij nog tegen mij: “Rudi, als ik niet terugkom, moet jij president worden.”’

Bruno rukte zijn zonnebril van zijn gezicht. ‘Dat lieg je!’ schreeuwde hij.

Rudi en Bruno keken elkaar woest aan. Rudi’s hand ging langzaam naar de dolk die in een holster aan zijn riem hing.

‘Max had een hekel aan jou,’ zei Bruno. ‘Hij noemde jou een achterlijke drollenbak. En hij zei ook een keer: “Die Rudi is nog stommer dan het kontje van een komkommer.”’

Met een flits trok Rudi de dolk uit de holster en stak hem woedend in het bureau. ‘Ik ben hier de oudste. Dus ik word de nieuwe president.’

‘Dan stuur ik al mijn straaljagers op je af,’ zei Bruno. ‘De hele luchtmacht. Ik bombardeer je helemaal plat.’

‘Pardon,’ zei Oscar rustig. ‘Volgens mij wilde Max dat generaal Sanchez hem zou opvolgen.’

Bruno en Rudi keken hun jongste broer geërgerd aan.

‘Dat heeft hij altijd gezegd,’ zei Oscar. ‘Waarom doen we dat niet gewoon?’

‘Een hond als president?’ vroeg Rudi. Hij trok de dolk uit het bureaublad.

‘Is toch lachen?’ zei Oscar. ‘We zetten hier twee bordjes met hondenbrokken neer. Bij het ene bordje zetten we VOOR en bij het andere TEGEN en dan kijken we gewoon wat Sanchez wil.’

‘Ik vind het wel een goed idee,’ zei Bruno. ‘Als Rudi het maar niet wordt. Ik heb nog liever een hondendrol als president.’

Rudi tuitte zijn lippen en dacht na. ‘Ik stel voor dat we Angelino vragen om president te worden,’ zei hij terwijl hij de dolk weer in de holster stak.

‘Angelino?’ riep Bruno. ‘Angelino is een kind!’

‘Angelino kan praten,’ reageerde Rudi. ‘Dat kun je van een hondendrol niet zeggen.’

Oscar knikte. ‘Dat lijkt me niet eens zo’n gek idee.’

‘En ik?’ vroeg Aletta die al die tijd stil was geweest. ‘Kan ik ook iets worden? Minister of zo? Of generaal van iets?’

De broers keken verrast op. Alsof ze nu pas doorhadden dat hun zusje er ook bij was.

MINISTER
van
vergeten
groenten

MINI
van
BAVIA
ZAK

MINISTER
van
PANNENKOEKEN

minister
van
kinder
Liedjes

‘Je kunt wel minister worden,’ zei Oscar.
‘Minister van pannenkoeken. Lijkt je dat wat?’
De broers lachten.
‘Of minister van maankraters?’ ging Oscar
verder. Hij begon hinnikend te lachen.

ister
ANEN
KEN

minister
van
SMURFEN
ijs

‘Minister van onbewoonde eilanden,’ zei Bruno.

‘Minister van kinderliedjes,’ riep Rudi.

De broers kwamen niet meer bij. Toen ze uitgelachen waren schraapte Oscar zijn keel. ‘Enfin, nou even serieus. Wat dacht je van, eh... minister van

smurfenijs.' Meteen begon hij weer hinnikend te lachen.

'Minister van vergeten groenten,' riep Rudi.

'Minister van bavianenzaken,' zei Bruno schaterend.

'Minister van hondenrolstoelen,' riep Oscar.

Aletta keek haar broers onthutst aan. Toen draaide ze zich om en liep zonder verder iets te zeggen het kantoor uit.

Rudi pakte de telefoon. 'Goed,' zei hij. 'Angelino wordt dus onze nieuwe president.'

De broers knikten.

'Mooi,' zei Rudi terwijl hij een nummer intoetste. 'Dat is dan geregeld.'

www.defonteinkinderboeken.nl

www.jozuadouglas.com

© 2020 Jozua Douglas

© 2020 Illustraties Elly Hees

Voor deze uitgave:

© 2020 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vormgeving Elly Hees

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5148 4 (e-book 978 90 261 5269 6)

NUR 283